

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การคุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด อาญา: ศึกษากรณีอำนาจศาลเยาวชนและครอบครัวในการโอนคดี ตามมาตรา 97 วรรคสอง
ชื่อผู้เขียน	อโนทัย ศรีดาวเรือง
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์อัจฉริยา ชูตินันท์
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

ปัจจุบันปัญหาการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนมีลักษณะรุนแรงและอุกฉกรรจ์มากขึ้น ทั้ง ๆ ที่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนของไทย ได้มีความพยายามนำมาตรการต่าง ๆ ในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล เพื่อสงเคราะห์แก้ไขเด็กหรือเยาวชนให้กลับตนเป็นคนดีและได้รับประโยชน์สูงสุด โดยเริ่มตั้งแต่ เมื่อผู้กระทำความผิดถูกจับกุม นำวิธีการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนภายหลังการจับกุม มาตรการดูแลเด็กและเยาวชนระหว่างการดำเนินคดี และในกระบวนการพิจารณาคดีก็ได้มีการเพิ่มเครื่องมือคัดกรองเด็กและเยาวชนออกจากกระบวนการยุติธรรม อันได้แก่ มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญาก่อนฟ้องตามมาตรา 86 มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญาในชั้นพิจารณาตามมาตรา 90 และมาตรการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูก่อนมีคำพิพากษาตามมาตรา 132 อันเป็นไปตามมาตรฐานสากลที่ในเกือบทุกประเทศทั่วโลกยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพและอนาคตของเด็กที่สมควรได้รับการฝึกฝน อบรม สั่งสอน สั่งเคราะห์และขัดเกลาจิตใจเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสกลับตนเป็นพลเมืองดีของสังคม ยิ่งเสียกว่าที่จะลงโทษ จากข้อมูลสถิติของจำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจของประเทศไทย ในปี 2551 ถึง ปี 2555 ในภาพรวมพบว่าจำนวนคดีเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มลดลง แต่จำนวนผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กกลับลดลงไม่มากนัก และมีแนวโน้มที่สูงขึ้นใน 2 ปีหลัง ซึ่งสาเหตุหนึ่ง อาจเป็นเพราะเด็กและเยาวชนเอง หรือผู้อื่นเป็นผู้ใช้ให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด โดยอาศัยช่องว่างทางกฎหมาย จากมาตรการต่าง ๆ เหล่านี้ ที่ให้ความคุ้มครองทั้งในขั้นตอนกระบวนการดำเนินคดีในขั้นตอนก่อนฟ้อง จนกระทั่งมาตรการดูแลเด็กและเยาวชนระหว่างการดำเนินคดี และในกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดี อีกทั้งในกระบวนการพิจารณาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัว เมื่อพบว่าเด็กหรือเยาวชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดได้มีการกระทำความผิดจริงจะต้องถูกลงโทษ ศาลเยาวชนและครอบครัว มักจะ

ใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนสำหรับผู้กระทำความผิดมากกว่าการลงโทษทางอาญา แม้ว่าศาลเยาวชนและครอบครัวจะมีอำนาจในการลงโทษทางอาญาก็ตาม แต่หากศาลเยาวชนและครอบครัวเห็นว่าขณะกระทำความผิด หรือในระหว่างพิจารณาเด็กหรือเยาวชนนั้น สภาพร่างกาย สภาพจิต สติปัญญา และนิสัย มีสภาพเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ ให้ศาลมีอำนาจ โอนคดีไปยังศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดาได้ ตามมาตรา 97 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 ซึ่งบทบัญญัติมาตรา 97 วรรคสองนี้ ผู้เขียนเห็นว่ายังขาดหลักเกณฑ์ และขอบเขตที่ชัดเจนเกี่ยวกับเงื่อนไขบางประการ อาทิเช่น อายุของเด็กหรือเยาวชน ขณะปรากฏตัวต่อหน้าศาลเยาวชนและครอบครัว ความร้ายแรงของความผิดอาญา อีกทั้งการตัดสิทธิบางประการเกี่ยวกับมาตรการพิเศษที่ใช้แทนการดำเนินคดีอาญา ไม่ว่าจะเป็นมาตรการพิเศษทั้งในชั้นเจ้าพนักงาน และในชั้นศาล อันได้แก่ มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญาก่อนฟ้อง ตามมาตรา 86 มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญาในชั้นพิจารณา ตามมาตรา 90 และมาตรการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูก่อนมีคำพิพากษา ตามมาตรา 132 เพื่อที่ศาลจะนำข้อมูลเหล่านั้นมาประกอบการใช้ดุลพินิจในการ โอนคดีหรือไม่โอนคดีไปพิจารณายังศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดา เนื่องจาก ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นว่า มาตรการพิเศษต่าง ๆ เหล่านี้ อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชนส่วนหนึ่ง ไม่มีความเกรงกลัวต่อการกระทำความผิด และยังสามารถไปถึงกรณีที่เด็กและเยาวชนได้กระทำความผิดโดยถูกใช้ จ้าง วาน จากบุคคลอื่นที่อาศัยช่องว่างทางกฎหมายนี้เช่นกันใช้ให้เด็กหรือเยาวชนไปกระทำความผิดแทนด้วย ดังนั้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงจะทำการศึกษา และวิเคราะห์หลักเกณฑ์ ตลอดจนผลกระทบของการ โอนคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัว ไปยังศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดา เพื่อนำผลของการศึกษา มาเสนอแนะ ปรับปรุง และแก้ไข ให้บทบัญญัติมาตรา 97 วรรคสอง เป็นมาตรการทางกฎหมายที่มีหลักเกณฑ์และขอบเขตที่ชัดเจน เพื่อให้ศาลเยาวชนและครอบครัวใช้เป็นเครื่องมือ ในการใช้ดุลพินิจในการ โอนคดี ซึ่งจะทำให้เกิดการผสมผสานที่สมดุลกัน ระหว่างทฤษฎีวัตถุประสงค์ในการป้องกันกระทำความผิด (Crime Control) กับทฤษฎีการคุ้มครองสิทธิของบุคคล (Due Process) ของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา อันเป็นการป้องกันการเกิดสถานะ over protection เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดมากเกินไป และเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิด ก็ไม่ถูกดำเนินคดีในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดา ให้มีตราบาปว่าเป็นอาชญากรติดตัวตลอดไป

Thesis Title	Protection of Right and Welfare of the Child and Young Person Committing Criminal Offenses: Studying Power of Juvenile and Family Courts to Transfer a Case under Section 97 Paragraph 2
Author	Anothai Sridaorieng
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Achariya Chutinun
Department	Law
Academic Year	2014

ABSTRACT

At present, the wrongdoing of the child and young person is more violent and the crime committed by those persons is more serious. It is so despite the fact that, in Thai youth criminal justice system, in handling an offender, measures which meet the international standard are applied to help the child and the young person rectifying their bad behavior and achieving the maximum benefit. Starting from the time that the offender is arrested, the guideline for a treatment of the child and young person after arrest and the measure of taking care of the child and young person during the prosecution will be used. In addition to those, in the proceedings, the measure that removes the child and young person from the justice system, i.e. Special Measures Other Than Criminal Prosecution, either that employed prior to a lawsuit as provided in Section 86 or that employed during the judicial proceedings as provided in Section 90, and the measure of rectification and rehabilitation before judgement prescribed in Section 132, will be applied. This complies with the international standard that almost every country in the world regards as the guideline for a treatment and uses to protect the well-being and future of the child, the one who deserves to obtain training, education, instruction, aid and mind synthesis which give him more opportunity to become a good member of a society than a punishment. Considering the statistical data relating to the number of juvenile case prosecuted by Thai Observation Center between B.E. 2551 (2008) and B.E. 2555 (2012), the big picture shows that the number of juvenile case is likely to decrease. But the number of juvenile offender does not decrease much. It is likely to increase in the last two years. A reason of that might be because the child and young person want to commit an offense by himself or they are instigated by those planning to benefit from a

loophole in the measure protecting the child and young person during the proceeding of the case which is prior to a lawsuit and the measure of taking care of the child and young person during the prosecution and the proceeding of trying and adjudicating. In the proceedings of the Juvenile and Family Court, if the child or young person alleged to have committed the crime is found guilty and liable to a punishment, despite of its power to have the offender punished, the court usually chooses to impose the measure designated for a child or young person instead of passing conviction. However, if the Juvenile and Family Court finds that, at the time of crime's commission or the time during trial, the child or young person has the physical condition, mentality, intelligence, and habit that are like those possessed by the adult, the court has power to transfer the case to be tried in a court having power to try an Adult case according to Section 97 paragraph 2 of The Act of Juvenile and Family Courts and Procedures for Juvenile and Family Cases B.E. 2553 (2010). The author finds that the so provision does not designate a clear standard and extent of certain conditions such as the age of the child and young person at the time they appear before the Juvenile and Family court and the seriousness of the crime. Also, it does not limit the right to Special Measures Other Than Criminal Prosecution, either that employed during the proceedings of officials or of court, i.e. Special Measures Other Than Criminal Prosecution employed prior to a lawsuit as provided in Section 86 and that employed during the judicial proceedings as provided in Section 90, and the measure of rectification and rehabilitation before judgement prescribed in Section 132. Therefore, in deciding whether to transfer the case, the court does not have any information to consider in collaboration with its discretion. Moreover, as mentioned above, the special measure tends to be a reason encouraging some children and young persons to commit a crime and, perhaps, causing those planning to benefit from the loophole in law to employ, hire, ask for a favor the child or young person to commit the crime. With all earlier mentioned, in this thesis, the standard along with the effect of transferring the criminal case which is within the jurisdiction of the Juvenile and Family Court to be tried in the court having power to try Adult Case will be studied and analyzed. What learned from the study will be used as an suggestion for a revise and amendment of the provision of Section 97 Paragraph 2 so that it becomes a legal measure whose standard and extent of use are clear and which the court can use in collaboration with its discretion in deciding whether to transfer the case. The measure will bring about the criminal justice system in which Theory of Crime Control and Theory of Due

Process are balanced. The juvenile offender will not be overprotected, but they still have a chance not to be tried in the court having power to try Adult Case and not to be labelled as criminal for goods.